

Blub!

Neeltje het van mem een plaantien kregen.
 Iene mit gruun/roze blatties.
 'Alle daegen waeter geven', zegt mem.
 'Dan gruut et vanzels.'
 Neeltje haelt heur gietertien van buten.
 'Asjeblijft plaantien', zegt ze.
 'Lekker drinken, daor gruui ie van.
 Mar hoeveul drinken moej' hebben?'
 Neeltje daenkt hiel diepe nao.
 'Hmm ... ik kriege alle daegen waeter.
 Mar ok thee, melk en soms een glassien ranja.
 Daor wor ik hieltied een betien groter van.
 Hier, nog een lekker koppien thee veur jow.
 En een beker ranja misschien?'
 Neeltje göt al et waeter uut heur gietertien over et plaantien.
 'Lekker?' vragt ze.
 'Blub', zegt et plaantien.
 Blub? Daenkt Neeltje.
 'Blub?' vragt mem.
 'Oeps! Dat is krek wat tevule waeter.
 Alle daegen een klein betien, dat is genoeg.
 Dan wodt et plaantien vanzels wel groot', zegt mem.
 'Net zo groot as ik?' vragt Neeltje.
 'Net zo groot as een plaantien', kniepoogt mem.
 'En now krieg ie een kroeper en een tuut van mi'.
 Daor gruui ie et alderhadste van.'
 Neeltje aait heur plaantien.
 En... zal zi'j et doen?
 Ja heur!... Tutien d'r op!

